

Franfrig fastsatte ved Lov af 30te April 1849 Erstatningsbeløbet til ialt 6 Millioner Francs contant og 6 Millioner Francs 5 pCt. Renter, altsaa capitaliseret tilsammen 126 Millioner Francs. Antallet af Slaver udgjorde i samtlige Colonier 248,560, hvis Værdi ansloges til ialt 269,820,114 Francs; Erstatningssummen udgjorde altsaa omtrent 507 Francs eller § 101 for hver af den samlede Negerbefolkning; men da den kun beregnedes for de arbejdsdygtige Ufrie (mellem 5 og 60 Aar) efter Fradrag af 20 pCt. af det hele Antal af Ufrie for Børn og Gamle, altsaa af tilsammen 198,959 Personer, udgjorde den for hver Neger, for hvilken Cieren ansaaes at være berettiget til Erstatning, omtrent 633 Francs eller § 127. Af den anslaaede Værdi af samtlige arbejdsdygtige Slaver, 215,870,666 Francs, udgjorde det samlede Compensationsbeløb c. 58 pCt., og af hele Negerbefolkningens Værdi c. 47 pCt.

Det er allerede ovenfor anført, at, om end Danmark ikke kan undlade ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Vederlag i Anledning af Emancipationen at tillægge den Omstændighed særdeles Betydning, at et saadant Vederlag har været tilstaaet af de andre Stater, der have ophævet Slaveriet, saa eksisterer der dog for vort Vedkommende en væsentlig Forskjellighed derved, at hine Stater frivilligen have decreteret Emancipationen, medens Danmark, efterat have bestemt Tiden for dens Indtræden, ved Begivenhedernes Magt nødsagedes til pludselig at lade den indtræde tidligere. Der ligger saaledes allerede heri, foruden det fuldkomment berettigede Hensyn til vore finantistelle Resourcer i Sammenligning med dem, der staae til de tvende sidstnævnte store Nationers Naadighed, en gyldig Grund til at fastsætte Vederlagsbeløbet til en lavere Sum end den, der af hine Stater er tilstaaet. Hertil kommer, at Slaveriet, navnlig dengang England ophævede det, bestod i det Væsentlige aldeles usvækket, medens det derimod paa de danske Der allerede i længere Tid havde været at forudsæe, at dets Varighed ikke kunde være lang, og endelig i 1847 en bestemt Termin for dets Ophør var blevet fastsat. Slavetilstanden maa derfor i det Hele ved Emancipationens Indtræden til-

lægges mindre Værd paa vore Der end i de fremmede Besiddelser, og Vederlaget for dens Ophævelse afspejles derefter. Colonierne kunne derhos ikke undslaae sig for ogsaa at bære en forholdsmaessig Andeel af de Tab og Byrder, som Moderlandet har maattet bære i de sidste Aar, og der findes saameget mere Anledning til at gjøre dette Hensyn gjældende ved Bestemmelsen af Emancipationsvederlaget, som Regjeringen, under de paa Derne indtraadte vanskelige Forhold, ei alene har fritaget Derne for Krigsskatten, som Moderlandet har maattet udrede, men ogsaa har afholdt betydelige Udgifter til forøget Militairhold og Politie, paa samme Tid som den ved Nedsættelse i Toldafgifterne har søgt at lade dem tilflyde Lettelse og derhos, saavel ved Ordningen af Arbejderforholdene, som ved andre directe eller indirecte dertil sigtende Regjeringsforanstaltninger, har stræbt at understøtte Colonien i at møde Overgangens Fordringer.

Efter alle i Betragtning kommende Hensyn er man saaledes kommen til at foreslaae Vederlaget til § 40 for hver ved Emancipationen fribleven Ufri, at udrede i Statsforskrivninger, der forrentes med 4 pCt. aarlig fra 1ste Juli indværende Aar.

Hvor stor Gjennemsnitsværdien af de Ufrie paa de danske Der kunde anslaaes i 1848, lader sig vanskeligt angive efter de forhaandenværende Materialier. Ved enkelte Salg have Priserne selvfølgelig været meget forskjellige efter de Vedkommendes Brugbarhed; for en dygtig Bynegler er Salgsprisen opgivet at have udgjort § 2 à 300; ved Salget i 1846 af en heel Plantagebesætning, 64 i Tallet, udgjorde Betalingen § 8192, altsaa § 128 for hver; en anden Besætning, 140 i Tallet, blev nogle Aar tilbage vurderet til § 16,000, altsaa c. § 114 for hver. Ifølge Dpgivender for St. Thomas ere, ved de der paa Den ifølge Forordningen af 1ste Mai 1840 § 4 siden Aaret 1841 foretagne Burderingsforretninger, 80 Ufrie, hvoriblandt endeel Børn og Gamle, saavelsom ogsaa nogle Gaandværkere af større Værdi, taxerede til ialt § 11,752, eller § 147 for hver; ved Salg ere i Aarene 1838 til 1848 60 Negre overdragne for tilsammen § 8617 eller omtrent § 144 for hver, og i